

Enhed INTØK	Samlenotat vedr. Rådsmødet (ECOFIN) den 13. november 2012
Sagsbehandler HKB	
Koordineret med [INI]	Herved fremsendes samlenotat indeholdende de dagsordenspunkter på ECOFIN den 13. november 2012, som skønnes relevante for Skatteudvalgets ansvarsområde. Materialet er fremsendt til Folketingets Europaudvalg.
Sagsnr.	1. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack") - Status over drøftelserne
Doknr.	KOM-dokument foreligger ikke
Dato 6. nov. 2012	2. Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD IV) - Orientering fra formandskabet KOM(2011) 452 og KOM(2011) 453
	3. Fælles tilsynsmekanisme på bankområdet - Status for drøftelserne KOM (2012) 511
	4. Afgift på finansielle transaktioner (FTT) - Status for drøftelserne KOM(2012) 631
	5. Forhandlingsmandat til Kommissionen til revision af rentebeskatningsaftaler med tredjelande - Orienterende debat KOM-dokument foreligger ikke
	6. Opfølgning på Det Europæiske Råd - Udveksle synspunkter KOM-dokument foreligger ikke
	7. Opfølgning på det årlige møde mellem IMF og Verdensbankgruppen i Tokyo den 12.-14. oktober 2012 - Udveksle synspunkter KOM-dokument foreligger ikke
	8. Klimafinansiering - Udkast til Rådskonklusioner KOM-dokument foreligger ikke
	9. Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken - Udkast til Rådskonklusioner KOM-dokument foreligger ikke

Side 3

Side 8

10. Modernisering af EU's statsstøttepolitik
- Udkast til formandskabskonklusioner
KOM (2012) 209

Dagordenspunkt 4: Afgift på finansielle transaktioner (FTT)

Resumé

På ECOFIN d. 9. oktober 2012 var der en statusdrøftelse om det forstærkede samarbejde i sagen om en finansiell transaktionsafgift. Drøftelsen viste, at et tilstrækkeligt antal lande støtter et forstærket samarbejde. Kommissionen har den 23. oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at gruppen af interesserede lande går videre med forstærket samarbejde, idet Kommissionen vurderer, at kriterierne herfor er opfyldte. Sagen ventes drøftet igen på ECOFIN d. 13. november, hvor Kommissionen ventes at præsentere forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde. Forslaget ventes efterfølgende behandlet på teknisk niveau med henblik på at Rådet kan vedtage forslaget på ECOFIN i december. Kommissionen har tilkendegivet, at man hurtigst muligt vil fremsætte forslag til indholdet af det forstærkede samarbejde.

Der henvises i øvrigt til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 13. marts, d. 22. juni og d. 9. oktober 2012.

Baggrund

Drøftelserne på EU-niveau, herunder på økonomi- og finansministrenes rådsmøde (ECOFIN) d. 22. juni og på Det Europæiske Råds (DER's) møde d. 28.-29. juni 2012, har vist, at der ikke kan opnås den nødvendige (enstemmige) støtte til Kommissionens forslag til en afgift på finansielle transaktioner (FTT) eller indførelse af en anden form for finansiell transaktionsafgift i alle EU-lande. Forhandlingssituationen indebærer således, at de EU-lande, som ønsker at indføre en koordineret finansiell transaktionsafgift, må afsøge andre muligheder for etablering af et sådant samarbejde. Lissabon-traktaten åbner i den forbindelse mulighed for, at der kan etableres et såkaldt forstærket samarbejde på områder, som ikke er EU enekompetence (f.eks. på skatteområdet).

På ECOFIN d. 9. oktober 2012 var der en statusdrøftelse om det forstærkede samarbejde med baggrund i en fælles tysk-fransk anmodning til Kommissionen og opfordring til landene om at deltage i forstærket samarbejde. Drøftelsen på ECOFIN d. 9. oktober viste, at et tilstrækkeligt antal lande støtter et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift på basis af Kommissionens forslag, og enten havde eller ville sende en anmodning om forstærket samarbejde til Kommissionen. Et kriterium for forstærket samarbejde er, at mindst ni lande deltager.

Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland og Slovenien samt Italien, Spanien, Estland og Slovakiet - i alt elleve lande – har nu anmodet Kommissionen om forstærket samarbejde. Det er muligt at også andre lande vil ønske at deltage i det forstærkede samarbejde. Kommissionen har på den baggrund den 23. oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at gruppen af interesserede lande går videre med det forstærkede samarbejde (se nedenfor).

Konklusionerne fra DER d. 18.-19. oktober 2012 noterer sig anmodningerne fra en række medlemslande om at igangsætte et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift. Det bemærkes videre, at Kommissionen har til hensigt at behandle anmodningerne hurtigt mhp. at fremsætte et forslag, når betingelserne herfor er opfyldt.

Indhold

Proces for forstærket samarbejde

EU har kun gjort anvendelse af traktatens bestemmelser om at etablere et forstærket samarbejde i få tilfælde, senest i sagen om EU-patentet. Man har i regi af ECOFIN endnu ikke erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Indledning af et forstærket samarbejde forudsætter at følgende betingelser er opfyldt:

- Et forstærket samarbejde skal indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal være en sidste udvej, når de tilstræbte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed (TEU artikel 20, stk. 2).
- Mindst ni medlemsstater skal deltage i et forstærket samarbejde (TEU artikel 20, stk. 2).
- Et forstærket samarbejde skal tage sigte på at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal overholde traktaterne og gældende EU-ret (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde må ikke skade det indre marked eller den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og må ikke medføre begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne eller fordrejning af konkurrencevilkårene (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde skal respektere ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser (TEUF artikel 327).
- Et forstærket samarbejde skal ske på et af de områder, der er nævnt i traktaterne (TEUF artikel 329 stk. 1).

Retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er ifølge TEU artikel 20 kun bindende for de deltagende medlemsstater. Det er til enhver tid åbent for alle øvrige medlemsstater at tilslutte sig et forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde kan indledes, når Rådet fastslår, at der ikke vil kunne opnås den nødvendige grad af enighed om det forslag, der ønskes et forstærket samarbejde om. De medlemsstater, som ønsker at indføre et forstærket samarbejde, retter en anmodning til Kommissionen, hvori de nærmere angiver anvendelsesområdet for det påtænkte forstærkede samarbejde og de mål, der tilstræbes opfyldt hermed. Kommissionen tager efterfølgende stilling til, om de formelle krav herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Hvis det vurderes, at forudsætningerne herfor er opfyldt, fremlægger Kommissionen et forslag til bemyndigelse til at indlede forstærket samarbejde samt forslag til det konkrete samarbejde. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet (med kvalificeret flertal) efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse. Kommissionen skal over for de berørte lande begrunde, hvis der ikke fremsættes et forslag. Såfremt bemyndigelsen gives, behandles det efterfølgende forslag fremsat af Kommissionen af alle lande i Rådet, der træffer beslutning, idet kun de lande, som deltager i det forstærkede samarbejde, har stemmeret.

Forslag til bemyndigelse af forstærket samarbejde

Kommissionen har den 23. oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at gruppen af interesserede lande går videre med det forstærkede samarbejde, jf. processen beskrevet ovenfor. Kommissionen vurderer, at kriterierne herfor er opfyldt. I den konkrete sag vil Rådets bemyndigelse skulle vedtages med kvalificeret flertal af alle lande i Rådet. Forslaget vil skulle godkendes af Europa-Parlamentet.

Kommissionen vurderer, at det er passende og rettidigt at iværksætte et forstærket samarbejde på området. Nogle medlemslande har ifølge Kommissionen i lyset af krisen har vedtaget yderligere tiltag vedr. beskatningen af den finansielle sektor. Kommissionens vurderer, at et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift vil bidrage til at reducere en heraf afledt skattemæssig fragmentering af det indre marked for finansielle tjenester, og sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af krisen, samt at sektoren beskattes på lige fod med andre sektorer. Kommissionen vurderer desuden, at forslaget vil bidrage til at reducere omfanget af de finansielle transaktioner, der ikke vurderes at øge effektiviteten på finansmarkederne.

Kommissionen har tilkendegivet, at forslaget til indholdet af det konkrete samarbejde vil blive fremlagt hurtigst muligt.

Kommissionens oprindelige FTT-forslag omfatter som udgangspunkt alle finansielle transaktioner, herunder transaktioner med aktier, obligationer, derivater m.v. Det er endnu uklart, konkret hvilken form for finansiell transaktionsafgift, som i givet fald skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde. Kommissionen har i sit forslag til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde tilkendegivet, at et forslag til indholdet af det forstærkede samarbejde i det store hele vil blive baseret på Kommissionens oprindelige FTT-forslag fsva. anvendelsesområde og formål. Det er muligt, at det kommende forslag på visse punkter vil afvige fra Kommissionens oprindelige FTT-forslag. Således har Kommissionen tilkendegivet, at man vil undersøge, hvorvidt visse tilpasninger er nødvendige i lyset af, at et mindre antal af lande deltager i det forstærkede samarbejde sammenlignet med det oprindelige FTT-forslag, som omfattede alle EU-lande.

De interesserede lande har på linje hermed i deres anmodninger til Kommissionen bemærket, at et forslag til indholdet af det forstærkede samarbejde bør baseres på Kommissionens oprindelige FTT-forslag.

ECOFIN d. 13. november og videre proces

Sagen ventes drøftet igen på ECOFIN d. 13. november. Kommissionen ventes på mødet at præsentere forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde efterfulgt af en første drøftelse af forslaget blandt landene. Det ventes ikke, at der vil være en egentlig afstemning på dette møde. Forslaget ventes efterfølgende behandlet på teknisk niveau med henblik på om muligt at kunne vedtage forslaget på ECOFIN i december. Efterfølgende vil forslaget til indholdet af det forstærkede samarbejde skulle forhandles i Rådet. Tidspunktet for hvornår et forstærket samarbejde vil kunne indledes, vil afhænge af disse forhandlinger.

Hjemmelsgrundlag

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i TEU og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i TEUF. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer i forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde, at et sådant samarbejde indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive

kompetencer. Kommissionen vurderer desuden, at et forstærket samarbejde respekterer ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser.

Regeringens vurdering er, at forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Der foreligger endnu ikke et konkret forslag, som skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde om en finansiel transaktionsafgift.

Europa-Parlamentets udtalelser

Kommissionens FTT-forslag blev forelagt Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113, hvorefter Rådet i givet fald træffer beslutning med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Ifølge Europa-Parlamentets betænkning støtter Kommissionens FTT-forslag. Europa-Parlamentet lægger bl.a. vægt på, at en gruppe medlemsstater kan indføre en FTT gennem et forstærket samarbejde, jf. Traktatens bestemmelser, hvis det ikke er muligt at opnå enighed blandt alle EU's medlemsstater om en FTT. Der er ikke kendskab til Europa-Parlamentets planer for godkendelse af bemyndigelsesforslaget.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde har ikke konsekvenser for gældende dansk ret. Der foreligger endnu ikke et konkret forslag, som skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde.

Statsfinansielle konsekvenser

En beslutning om at bemyndige interesserede lande til at indlede forstærket samarbejde har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

For Danmark skønnes en afgift på finansielle transaktioner, såfremt den indføres i Danmark, at ville medføre et umiddelbart merprovenu. Størrelsen af provenuet er usikkert, og vil afhænge af afgiftens konkrete form samt en række faktorer og antagelser om bl.a. den forventede udflytning af finansiel aktivitet, overvæltning af afgiften og de finansielle markeders reaktion m.v. En afgift på finansielle transaktioner vil givetvist medføre øgede handelsomkostninger for forbrugerne af finansielle ydelser. De øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser vil reducere grundlaget for en række andre skatter og afgifter, herunder aktieavancebeskatningen, pensionsafkastbeskatningen og pensionsbeskatningen mv. Afgiften vil derfor givetvist medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter, hvilket vil reducere det samlede forventede provenu fra afgiften. For handel med statspapirer er der isoleret set en sandsynlighed for, at et merprovenu til en vis grad opvejes af øgede omkostninger, i det omfang statens finansieringsomkostninger vil stige som følge af potentielt mindre likviditet på statspapirmarkedene som en konsekvens af afgiften.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En beslutning om at bemyndige interesserede lande til at indlede et forstærket samarbejde har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Samlet er den umiddelbare vurdering, at en afgift på finansielle transaktioner, såfremt den indføres i Danmark, på længere sigt vil indebære et fald i økonomisk aktivitet. En afgift på finansielle transaktioner vil derfor på længere sigt kunne have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Størrelsen heraf afhænger af afgiftens konkrete form samt en række usikre faktorer, herunder risikoen for udflytning

af finansiell aktivitet og dermed faldende omsætning på de finansielle markeder, reduktion af andre skatte- og afgiftsgrundlag m.v. Omfanget af disse risici er usikkert.

Høring

Der henvises til resumé af høringssvarene om Kommissionens FTT-forslag oversendt til Folketingets Europaudvalg sammen med grundnotat om forslaget d. 11. november 2011.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater om Kommissionens FTT-forslag er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg d. 4. november forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 12. marts forud for ECOFIN d. 13. marts 2012, d. 14. juni vedr. ECOFIN d. 22. juni 2012 og d. 5. oktober vedr. ECOFIN d. 9. oktober 2012. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens FTT-forslag. Særskilt grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde er under udarbejdelse.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er af økonomisk og praktisk karakter.

Regeringens generelle holdning til en afgift på finansielle transaktioner og Kommissionens forslag er velkendt og uændret. De aktuelle drøftelser om et muligt forstærket samarbejde om en sådan finansiell transaktionsafgift ændrer ikke herpå.

Regeringens holdning er derfor, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift.

Hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentlige udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiell transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny.

Regeringen vil under alle omstændigheder følge og vurdere sagen, herunder i lyset af de konkrete erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Andre landes holdning

Et tilstrækkeligt antal EU-lande støtter et forstærket samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner og har sendt anmodning til Kommissionen om etablering af et sådant samarbejde. De interesserede lande vurderes i et vist omfang at have forskellige ønsker til, hvilken form for finansiell transaktionsafgift der skal laves forstærket samarbejde om.

Dagordenspunkt 5: Forhandlingsmandat til Kommissionen til revision af rentebeskatningsaftaler med tredjelande

Resumé

ECOFIN ventes den 13. november 2012 at drøfte muligheden for forhandlinger med europæiske tredjelande om opdatering af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande.

Direktivet skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra fx en bank i ét EU-land til en person i et andet EU-land, mens tredjelandsaftalerne tilsvarende skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra fx en bank i et af disse tredjelande til en person i et EU-land.

Forslaget om ændring af direktivet indebærer en række tekniske ændringer af direktivets regler for bedre at sikre korrekt beskatning af opsparingsindkomst. Forslaget om at opdatere rentebeskatningsaftalerne med tredjelandene skal sikre, at disse aftaler omfattes af samme ændringer som direktivet.

Der lægges op til en drøftelse af muligheden for forhandlingsmandater til Kommissionen, således at Kommissionen kan indlede forhandlinger med tredjelandene om tekniske ændringer af EU's rentebeskatnings-aftaler med disse lande.

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i ét EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til modtagers skattemyndigheder. Luxembourg og Østrig har en overgangsordning, som indebærer opkrævning af kildeskat af rentebetalinger til modtagere i andre EU-lande samt provenudeling med modtagers bopælsland i stedet for automatisk videregivelse af oplysninger om betalingen. Direktivet indebærer, at overgangsordningen ophører, således at Luxembourg og Østrig skal gå over til automatisk udveksling af information, ligesom de andre EU-lande, når EU har indgået aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om informationsudveksling på anmodning.

Efter vedtagelsen af EU's rentebeskatningsdirektiv indgik EU rentebeskatningsaftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om, at disse lande skulle sikre beskatningen af rentebetalinger fra banker og andre finansielle institutter i disse lande til en person i et EU-land. Det sker ved opkrævning af kildeskat af disse betalinger og provenudeling med modtagers bopælsland.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen kan i den forbindelse foreslå ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger. Kommissionens første rapport (KOM(2008)552) blev drøftet på ECOFIN den 2. december 2008. Kommissionen vurderede i rapporten, at direktivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at der er behov for visse justeringer. Kommissionen fremsatte derfor forslag om ændring af direktivet (KOM(2008) 727). I den forbindelse ønsker Kommissionen forhandlingsmandat til at forhandle med tredjelandene om tilsvarende tekniske ændringer i EU's tredjelandsaftaler.

Indhold

Kommissionens forslag til tekniske ændringer af direktivet indeholder en række ændringer bl.a. vedr. de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Der blev senest fremsat kompromisforslag i sagen under det svenske formandskab i 2. halvår 2009, samt en justering under det ungarske formandskab i 1. halvår 2011. De væsentlige ændringer, som følger af dette seneste kompromisforslag er beskrevet i bilag 1.

ECOFIN skal drøfte muligheden for forhandlingsmandater til Kommissionen, så den kan forhandle med de relevante fem tredjelande om tilsvarende tekniske ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF-traktatens artikel 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Beskatning af indkomst, som en person i én medlemsstat har indtjent ved opsparing i en anden medlemsstat, kan bedst opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg har afgivet udtaler i forbindelse med forslaget om ændringer af EU's rentebeskatningsdirektiv. Parlamentet og udvalget skal ikke høres i forbindelse med forhandlingsmandatet vedr. tredjelandene.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De gældende regler om indberetningspligt for danske pengeinstitutter mv. vedrørende rentebetalinger findes i skattekontrolloven. Loven indeholder en bestemmelse om de oplysninger, som danske pengeinstitutter mv. skal indsende automatisk til SKAT i henhold til rentebeskatningsdirektivet.

Når der foreligger en endelig aftale om ændring af rentebeskatningsdirektivet, vil der pågå nærmere overvejelser, i hvilket omfang der er behov for at justere skattekontrolloven.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

En effektivisering af direktivet og tredjelandaftalerne ventes at have positive statsfinansielle konsekvenser gennem et øget provenu fra skat af renter mv. i udlandet. Eventuelle statsfinansielle konsekvenser, f.eks. systemændringer hos SKAT, som følge af ændringsdirektivet afholdes inden for de nuværende rammer.

Høring

Forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet har været til høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Nordiske Børs, København, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, InvesteringsForeningsRådet, Københavns Fondsbørs,

Nationalbanken, Realkreditrådet og SKAT. Der henvises til samlenotat for ECOFIN 21. februar 2012 for en redegørelse af høringsvarene.

Forhandlingsmandatet skal ikke i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens fremskridtsrapport har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 14. maj 2008. Kommissionens rapport om de første tre års erfaringer og Kommissionens ændringsforslag til direktivet har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2008. Ændringsforslaget til direktivet har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2009, den 15. februar 2011, den 17. maj 2011, den 12. juli 2011, den 10. februar 2012 samt senest forud for ECOFIN den 15. maj 2012.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan støtte vedtagelsen af en rådsbeslutning, der bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger med de fem tredjelande om ændringer af de nuværende rentebeskatningsaftaler med disse lande, svarende til de foreslåede ændringer af selve EU-rentebeskatningsdirektivet, som Danmark også støtter.

Andre landes holdning

Et stort flertal af medlemslande forventes at kunne støtte forslaget om indledning af forhandlinger med relevante tredjelande om ændringer af de eksisterende rentebeskatningsaftaler, der svarer til de foreslåede ændringer af EU-rentebeskatningsdirektivet, idet enkelte EU-lande dog har reservationer.

Bilag 1

Information om rentemodtagers identitet

Direktivets regler om, hvilken information de betalende agenter (banker og andre finansielle institutioner) skal oplyse om rentemodtagers identitet og bopæl, foreslås ændret med henblik på at forbedre kvaliteten af informationen. Banker mv. skal således både oplyse rentemodtagers fødselsdato, fødested og dennes skattemæssige identifikationsnummer, dersom sådanne anvendes i rentemodtagerens bopælsland. Desuden søges en forbedring af kvaliteten i de betalende agents indlevering af oplysninger i forbindelse med fælles konti og andre situationer med flere rentemodtagere.

Udvidelse til betalinger via enheder i lande, hvor direktivet ikke finder anvendelse

Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet ved, at banker og øvrige finansielle institutter skal anvende direktivet på betalinger til enheder, som ikke er underlagt effektiv beskatning – som f.eks. trusts, fonde og foreninger – og som er etableret i jurisdiktioner uden for EU men er til fordel for en person med bopæl i et EU-land.

Direktivet skal således anvendes, når f.eks. en bank er bekendt med, at rentebetalingen kanaliseres via en trust i et tredjeland, men at rentemodtageren egentlig er en fysiskperson med bopæl i et EU-land. Den pågældende person anses for retmæssig ejer af betalingen, selv om den umiddelbare modtager er en enhed uden for EU og områder.

Formålet hermed er at undgå, at personer omgår direktivet ved at indskyde en enhed i en jurisdiktion uden for direktivets geografiske virkefelt mellem sig selv og banken. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for bankerne vil Kommissionen føre en eksemplificerende liste over de berørte enheder i jurisdiktioner uden for EU.

Det foreslås endvidere præciseret, at banker og andre finansielle institutter i EU skal anvende direktivet, når en betaling foregår via en anden bank eller finansielt institut uden for EU, hvis banken i EU har kendskab til, at betalingen faktisk er til fordel for en person med bopæl i en anden medlemsstat. Dette vil især bidrage til at forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktivet.

Formålet hermed er et at undgå, at banker og andre finansielle institutter omgår direktivet ved at rentebetalingen udbetales til en enhed i jurisdiktion uden for direktivet geografiske virkefelt, for at rentemodtageren kan undgå beskatning.

Udvidelse af definitionen af "betalende agent"

Det foreslås præciseret, at direktivets begreb "betalende agent" udvides til også at omfatte institutioner, som efter medlemslandets egne regler ikke er underlagt effektiv beskatning. En eksemplificerende liste over sådanne institutioner i de enkelte medlemsstater vil lette implementeringen af de nye bestemmelser. Listen omfatter for Danmarks vedkommende interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier, trusts og lignende oprettet i henhold til udenlandsk lovgivning, som ikke beskattes som selvstændige institutioner, men i stedet de bagvedlæggende interessenter.

Udvidelse af definitionen af rentebetaling

Det foreslås, at rentebeskatningsdirektivets definition af rentebetaling udvides til også at omfatte følgende elementer:

- Anden indkomst svarende til renteindtægter, f.eks. kursgevinster af særlige finansielle instrumenter, som har lighed med gældsfordringer.
- Visse livsforsikringsaftaler, der kan sidestilles med investeringsprodukter, fordi kunden er sikret udbetalinger svarende til indbetalingerne, eller fordi forsikringskontrakten i væsentligt omfang er knyttet til afkast af gældsfordringer

eller andre instrumenter, som er omfattet af direktivet. Det er hensigten, at egentlige pensionsordninger ikke skal omfattes af direktivet.

- Indkomst fra indirekte investeringer, f.eks. indkomst gennem investeringsforeninger.

Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte investeringsforeninger mv.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt kun udbetalinger fra de investeringsfonde, investeringsforeninger og lignende, som er godkendt efter direktivet om investeringsforeninger (såkaldte UCITS). Direktivet gælder også for ikke-godkendte investeringsforeninger mv., men kun hvis disse *ikke* har status som selvstændig juridisk enhed. Denne forskelsbehandling af investeringsfonde, investeringsforeninger mv. anses ikke for velbegrundet, og det foreslås derfor, at direktivet fremover skal omfatte alle investeringsforeninger, investeringsfonde mv. uanset deres retlige form, og uanset om de er godkendt efter det ovennævnte direktiv eller ej.

Det foreslås desuden præciseret, at direktivet også omfatter rentebetalinger og lignende til borgere i EU-lande fra alle investeringsfonde etableret uden for EU og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).